

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2025 r.
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,
sprawy **M. K.**,
skazanego z art. 190a § 1 k.k.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 2 grudnia 2024 r., sygn. IV Ka 1002/24,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Chrzanowie
z dnia 14 marca 2024 r., sygn. II K 772/22,
na podstawie art. 531 § 1 zd. pierwsze k.p.k.

postanowił:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;
2. obciążyć skazanego **M. K.** kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego;
3. zasądzić od skazanego **M. K.** na rzecz oskarżycielki posiłkowej **D. K.** kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem wynagrodzenia za sporządzenie odpowiedzi na kasację.

UZASADNIENIE

Kasację obrońcy skazanego M. K. należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy wyłącznie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji wnoszonych przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.).

W zapadłym w sprawie wyroku sądu *a quo* (zmienionym - w zakresie opisu czynu oraz wymiaru kary (obniżonej) - zaskarżonym obecnie kasacją wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 2 grudnia 2024 r., sygn. IV Ka 1002/24), za przypisany skazanemu czyn zakwalifikowany jako przestępstwo (występek) wymierzono M. K. karę pozbawienia wolności. Jednocześnie sąd pierwszej instancji zastosował wobec skazanego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary (por. pkt. I-II wyroku Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 14 marca 2024 r., sygn. II K 772/22).

W kasacji wniesionej przez obrońcę — co jednoznacznie wynika tak z treści zarzutów zawartych w *petitum*, jak i z jej części motywacyjnej — nie nawiązano do żadnego z uchybień określonych w treści przepisu art. 439 § 1 k.p.k. Tak zredagowana kasacja — w świetle jednoznacznej treści dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. — jest niedopuszczalna, co, w efekcie, musiało skutkować jej pozostawieniem bez rozpoznania w oparciu o przepisy art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w części dyspozytywnej (pkt 1). Orzeczenie o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego uzasadnia treść art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. (pkt 2), natomiast wydatki poniesione za sporządzenie przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej D. K. odpowiedzi na kasację zasądzono od skazanego M. K. na rzecz oskarżycielki posiłkowej na podstawie § 11 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2023 r. poz. 1964 t.j.) (pkt 3).

[J.I.]

[r.g.]